

De mensheid van Christus

Als wij ons bezighouden met scherpzinnige vragen over de Persoon van de Heere Jezus is het gevolg dat het hart dor wordt en de geest van aanbidding en liefde verdwijnt. Daarvoor in de plaats komen netelige vragen, alsof de menselijke geest de manier waarop de ware mensheid en de Godheid van de Heere Jezus verenigd zijn, zal kunnen oplossen. In dit opzicht zegt de Schrift: "Niemand kent de Zoon dan de Vader". Ik hoef niet te zeggen dat ik mij die kennis ook niet aanmatig. De mensheid van de Heere Jezus valt met niets te vergelijken. Zijn mensheid was waarachtig en reëel: lichaam, ziel, geest; vlees en bloed.

Verschil met Adam

Maar Hij verscheen in totaal andere omstandigheden dan die waarin Adam leefde. Christus kwam om onze smarten en ziekten te dragen, terwijl God Adam in een positie had geplaatst zonder lichamelijk lijden, totdat hij viel in zedelijk kwaad. God was niet in Adam, maar God was in Christus, temidden van allerlei ellende, verdrukking, moeite en lijden, waardoor Christus ging in de kracht van God en met gedachten, waarvan de Geest van God altijd de Bron was, hoewel die gedachten werkelijk menselijk waren in hun medegevoel.

Nog meer verschillen

Adam kende voor zijn val geen lijden. God was niet in hem en de Heilige Geest was niet de bron van zijn gedachten. Na zijn val was de zonde de bron van zijn gedachten. Dit was bij de Heere Jezus nooit zo. Bovendien is de Heere Jezus de Zoon des mensen. Adam was dat niet. Ook was de Heere Jezus geboren door Goddelijke kracht, zodat dat Heilige dat uit Maria geboren werd, de Zoon van God genoemd werd. Dat kan van niemand anders worden gezegd. Hij is de Christus, uit een mens geboren, maar als Mens ook uit God geboren. Hierdoor is de aard van Zijn mensheid totaal anders dan die van Adam voor zijn val en ook na zijn val.

De zonde

Wat door de zondeval in Adam veranderde was niet zijn mensheid, maar de toestand van de mensheid. Adam was net zo goed mens voor als na de val. De zonde drong de mensheid binnen, die daardoor van God vervreemd raakte: zonder God in de wereld. Zo was het met Christus niet. Hij was altijd volmaakt met God, behalve op het kruis, toen Hij leed en door God werd verlaten.

Ook is het Woord vlees geworden. God werd geopenbaard in het vlees. Terwijl Hij waarachtig Mens was, was Zijn Goddelijke aanwezigheid, in de eenheid van dezelfde Persoon, onverenigbaar met de zonde.

Onsterfelijkheid

Het is onjuist om te denken dat Adam in zichzelf onsterfelijkheid bezat. Geen schepsel bezit dat. Wij worden allen in stand gehouden door God, "Die alleen onsterfelijkheid bezit". Als God dat wil wordt de mens bijna duizend jaar - of zeventig jaar. Wanneer God hem niet langer ondersteunt, moet de mens sterven en vergaat zijn kracht.

God was in Christus en dat veranderde in dit opzicht alles (overigens niet met betrekking tot de echtheid van Zijn mensheid, met al zijn genegenheden, gevoelens en natuurlijke behoeften van ziel en lichaam. Dit alles wàs in Hem en alles wat Hem omgaf was daarop van invloed, maar in overeenstemming met de Geest en zonder zonde).

Niemand nam Zijn leven van Hem af. Hij legde het Zelf af, maar op het ogenblik dat God dit wilde. Hij werd overgegeven aan de gevolgen van menselijke ongerechtigheid omdat Hij kwam om de wil van God te doen. Hij liet toe dat Hij gekruisigd en gedood werd. Maar op het ogenblik dat Hij de geest gaf, was Zijn geest in Gods handen. Hij deed geen wonder om de wrede middelen die de mens gebruikt om te doden, te verhinderen om zo Zichzelf te beveiligen voor de dood. Hij gebruikte Zijn God-zijn niet om Zich te vrijwaren voor de dood, maar werkte het wonder door te sterven. In Zijn sterven handelde Hij in overeenstemming met Zijn Goddelijke rechten, maar niet om Zichzelf voor de dood te vrijwaren. Want Hij gaf Zijn geest over aan Zijn Vader zodra alles volbracht was.

Zondeloos

Het verschil van Zijn mensheid met die van ons was dan ook niet, dat deze niet werkelijk en geheel die van Maria was, maar bestaat daarin, dat deze zo was door de werking van Goddelijke kracht en daarom dus zondeloos. En verder was Hij in Zijn ziel niet gescheiden van God, zoals elk zondig mens, maar God was in Hem die uit God was. Hij kon zeggen: "Mij dorst", "Mijn ziel is bedroefd", "Mijn hart is gesmolten als was". Maar Hij kon ook zeggen: "De Zoon des mensen, Die in de hemel is" en "voor Abraham er was, ben Ik"!

Na de zondeval

De onschuld van Adam hield niet in dat God geopenbaard was in het vlees. Adam was voor de val niet onderworpen aan al de gevolgen van de zonde. Christus voelde die gevolgen als Mens, in de omstandigheden waardoor Hij ging. Anderzijds, toen de mens gevallen was, was hij onderworpen aan de macht van de zonde, van een wil in strijd met God, van begeerten die vijandig staan tegenover God. Maar Christus kwam om de wil van God te doen. In Hem was geen zonde. De mensheid van Christus was in gemeenschap met God. Het ging niet om een mens-zijn gescheiden van God. Het was geen mensheid in de omstandigheden waarin God de mens gesteld had toen hij geschapen werd, maar in de omstandigheden waarin de zonde de mens gebracht had. En juist in die omstandigheden was Hij zonder zonde!

God geopenbaard in het vlees

Hij was de Mens Die volmaakt in overeenstemming met God was, temidden van het kwaad, God geopenbaard in het vlees. Hij was waarachtig Mens, maar Zijn ziel had steeds de gedachten die God in mensen werkt, in absolute gemeenschap met God. Toch was Hij op het kruis volmaakter dan ooit, omdat Hij de wil van God volbracht terwijl Hij de toorn van God onderging. Omdat Hij dat werk niet kon doen in gemeenschap met God, vroeg Hij of deze beker van Hem mocht worden weggenomen. Nooit had Hij zoiets gevraagd, maar de toorn van God kon Zijn voedsel niet zijn.

Niet zoeken naar definities

Nu ik zoveel gezegd heb, raad ik je met mijn hele hart aan om elke discussie en omschrijving van de Persoon van onze gezegende Verlosser te vermijden. Je zult de schoonheid van Christus voor je hart verliezen. Je zult in plaats daarvan de dorheid van de menselijke geest

in de dingen van God ervaren. Het is een doolhof voor de mens, omdat hij dit in eigen opdracht en op eigen kosten doet. Het is alsof iemand het lichaam van zijn vriend ontleedt in plaats van te genieten van zijn gevoelens. Ik ben er diep van overtuigd dat de mens in dit opzicht onbevoegd is en dat de Geest van God niet wil definiëren hoe de Godheid en de Mensheid in de Heere Jezus verenigd zijn. "Niemand kent de Zoon dan de Vader". Geve God dat je eenvoudig alles gelooft wat het Woord ons over Hem onderwijst. Het is onze vrede en ons voedsel om alles te begrijpen wat de Geest ons laat begrijpen, maar laten wij niet proberen te definiëren waar God ons niet roept om dat te doen.

J.N. Darby

(Collected Writings deel 10, pag. 181-184)